

sted. Ud paa Aftenen blev der dækket to lange Borde derinde, og midt paa hvert af dem stod en stegt Ged med Hoved og Horn og det hele. Vinen blev tappet i store Blikkander, og det syntes at blive betragtet som enhver velopdragen Mands Pligt at blive drukken. Trods den megen Kristendom herinde mellem Bjærgene (man gaar jo knap hundrede Skridt uden at træffe et Krusifiks ved Vejen) tager man det øjensynligt særdeles let med Moralen. Det vakte saaledes heller intet Anstød mellem Bryllupsgæsterne, at Bruden, skønt hun ikke var Enke, havde to Børn ved Haanden og et tredje under Snørlivet, og der forefaldt nogle Gange under Dansen smaa Optrin, som jeg slet ikke tør beskrive dig. Jeg har paa Fornemmelsen, at jeg gjorde et sørgelig nøgternt Indtryk i disse Omgivelser, skønt jeg virkelig anstrengte mig for at komme paa Højde med dem. Naa, jeg er nu glad ved at have set ogsaa et saadant landligt Bakkanal. Der er virkelig noget i, hvad Fritjof altid prækede om, at saadanne Naturmennesker i Grunden er de allerlykkeligste. Med et Kniks for et Par Lægtestumper, der er sømmede sammen i Korsform, klarer de alle Livets og Dødens Gaader og lader iøvrigt Fiolen sørge. — —

Gasthaus zum Reifer. 14de Decb.

Du undrer dig rimeligvis over, at jeg endnu er her i Stadl; men Egnen her omkring har for-